

‘ମଳାଇ ମଣରୂପ’

ଆବଶ୍ୟକୀୟ ସାମଗ୍ରୀ : ମଗରୁମା, କଟା ପିଆଜ, ଚମାଗେ
ପ୍ତୁରି କାଳୁ ବଚା, ଅଦା-ରସୁଣ ବଚା, କଞ୍ଚକ ମେଥ, ଗରମ
ମସଲା, ଫେର୍ କୁମି, ଗୋଲମରିଚ ଗୁଣ୍ଡ, ଲୁଣ, ତେଲ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ପ୍ରାଣାଳୀ : ପ୍ରଥମେ କହେଇଲେ ତେଲ ଗରମ କରି
ସେଥିରେ କଟା ପିଆଜକୁ ବାଦାମୀ ରଙ୍ଗ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଭାଙ୍ଗିଛୁ। ପରେ ଅଦା-ରସୁଣ ପେଞ୍ଚି ଦେଇ କଷକୁ ଚିକେ
କଷି ହୋଇଗଲେ ଏଥରେ ଚମାଚୋ ପ୍ତୁରି ପକାଇ ଆଉ
ଚିକେ କଷକୁ ଏବଂ କିଛି ସମୟ ପରେ କାଳୁ ବଚା ଓ ତେଲ
ପକାଇ କଷକୁ। କିଛି ସମୟ ପରେ ଅଧା କପ ପାଣି, ଲୁଣ,
ଗୋଲମରିଚ ଗୁଣ୍ଡ ଓ ଅଛି କଞ୍ଚକ ମେଥ ପକାଇ ୧୦ ମିନିଟ୍
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଫୁଟାଇବୁ। ଏବେ ଫେର୍ କୁମି ଏବଂ ୧ ମିନିଟ୍ ପରେ
ଗରମ ମସଲା ପକାଇ ଆମାନ୍ୟ ଫୁଟାଇ ତଳକୁ ଓଡ଼ିଇ ଦିଅନ୍ତିର
ବର୍ଜମାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଗଲା ପୁଅଦିବି। ‘ମଳାଇ ମଶରୁମ’
ଏହାକି ଆପଣ ରଚି, ପରଚା କିମ୍ବା ନାନୀ ସହ ଖାଇପାରିବେ।

ଷ୍ଟବ୍ର

ଦେବୋଳିନାଙ୍କ ଉପରେ ବର୍ଷକେ ପାକିସ୍ତାନୀ ଯୁଦ୍ଧ, କହିଲେ, ‘ମୁସଲମାନ ସ୍ଥାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିଦିଆ’

୨୭ ଏପିଲରେ ପହଳିଗାମରେ ସମସ୍ତ କାହିଁନୀ ମେ’ ଓରେ
ହୋଇଥିବା ଆଡ଼ିକାଦା ଆକ୍ରମଣର ଅପରେଶନ ସିନ୍ଧୁର ଅଧୀନରେ

କଶ୍ମୀରରେ ନଥଟି ଆଡ଼କ୍ଲବାଦୀ
ଶିବିରକୁ ଧୂସ କରିଥିଲେ । ଏହି

ଭାଙ୍ଗିବାଦୀ ନିହତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ
ଘରେ ଯାଏଇବୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ପାଇଁ ଏଠାଟିମଧ୍ୟ କିମ୍ବା

କାର୍ତ୍ତାପୁଣ୍ୟନରେ ସାରା ଦେଶ ଖୁଁ ପ୍ରକାଶ କରୁଛି । ଅନେକ ସେଲିଟିଟି ଭାବତାଯ ସମୟ ବହିନୀର ପ୍ରଶଂସା ମଧ୍ୟ କରାଯାଇଛି । ଚେଳିଭିଜନ ଅଭିନେଷ୍ଟ୍ର ଦେବୋଲିନୀ ଭାଗୀରଥ୍ୟ ତ ପୂର୍ବରୁ ଭୁବନ୍ଦର ରେ ଭୁବନ କରି ଭାବତାଯ ସେନାକୁ ପୂର୍ବୀ ସମୟରେ କରାଯାଇଛି । ଏଥରୁ ପରେ, ପାଞ୍ଚାନନ୍ଦ ଜଣେ ସେବିତାକୁ ମିଳିଥାଇ ମୁକ୍ତ ମଧ୍ୟ ଅଭିନେଷ୍ଟ୍ର ଉପରେ ନିଜର କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଭାଜୁ ମସଲିମ ସ୍ଥାପନା ଛାତିକାକୁ ମଧ୍ୟ କରିଥିଲେ । ଏହା ଉପରେ ଟିକିର ଗୋଟା ବୋକୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ପାଞ୍ଚାନନ୍ଦ ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ର ଉପର ଭାବ ଦେବୋଲିନୀ ଉପରେ ନିଜର କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରକାଶ କରି ଲେଖାଯିଛି, ‘ମୁଁ ସମ୍ପ ଭାବତାଯ ପ୍ରଯୋଜନକୁ ଅନୁଭୋବ କରୁଛି ଯେ ଦୟାକରି ଦେବୋଲିନୀ ଭାଗୀରଥ୍ୟକୁ କିମ୍ବି କାମ ଦିଆନ୍ତି । ସେ ଘରେ ବୟସ ସାରକ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି ।

ମନ୍ତ୍ରିଷ୍ୟ ଦୁଃଖର ସବୁଠ ବଡ଼ କାରଣ

ଆଗ୍ରାମ୍ୟ ଚାନଳ୍ୟ ତାଙ୍କ ନାହିଁରେ
ସପଳ ଜୀବନ ପାଇଁ କେବେଳି ନାହିଁ
କହିଛନ୍ତି । ଏହି ନାହିଁ ମୁଣ୍ଡିକି ଉତ୍ତର
କେତେ ନାହିଁ ବା ବିଚାର ଆପଣଙ୍କୁ
କଠୋର ଲାଗିପାରେ କିନ୍ତୁ ଏହି
କଠୋରରା ହେଲା ଜାବନର ସପ୍ତ ଅଥେ
। ବ୍ୟକ୍ତ ବହୁଳ ଜୀବନରେ ଆପଣ
ଏହି ବିଚାରମୁଣ୍ଡିକୁ ଅଶବ୍ଦେଖା
କରିଦେଇ ପାରନ୍ତି କି କୁ ଏହା
ଜାବନର ପ୍ରତି ଯଦିଏଥି ମୁହଁର୍ତ୍ତରେ
ଆପଣଙ୍କ ସାହ୍ୟମ୍ୟ ଜରିଥାଏ ।

ଏପରି ଏକ ଜିଜିନ୍ଧା ଯାହା ମନୁଷ୍ୟ
ପାଇଁ ଦୁଃଖର କାରଣ ହୋଇଥାଏ
। ଯଦି ଏହାକୁ ବ୍ୟକ୍ତି କାନ୍ତି
କରି ଦିଏ, ଦେବେ ଖୁବି ରେ
ଆପଣଙ୍କ ଜୀବନ ଭିନ୍ନିବିଦ ।
ମନୁଷ୍ୟ ନିଜେ ହେଲା ନିଜ କର୍ମ ଧୂଗା
ଜୀବନରେ ଦୁଃଖକୁ ଆମଦଣି
କରିଥାଏ ।

□ କରି ହେଉଥି ପୂଜା, ଯେମନିଟି
କରି କରି ଯେମନି ଫଳ ଘାରବ
। ଜୀବ କରିବା ର୍ୟାକି ସର

କୁଳାୟାଏ ଯଦି
କେହି ତାଣକୁଳ
ନୀତି ମାନିଥାଏ,
ତାଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ
ସଫଳତା ମିଳିଥାଏ ।

ତାଣକୁ
କିଛିଛନ୍ତି, ଦୁଃଖ ଓ
ସୁଖ ମନୁଷ୍ୟ
ଜୀବନର ଜଣେ
ସାଥୀ । ଯାହା
ସମୟ ସମୟରେ
ମନୁଷ୍ୟ ପାଖକୁ
ଆଗିଥାଏ । ହେଲେ
କିନିଷା ଯାହା ମନୁଷ୍ୟ
କାରଣ ହୋଇଯାଏ
ଏହାକୁ ବ୍ୟକ୍ତି କାବୁ
, ଦେବେ ଖୁଲୁଗେ
ଜୀବନ ଭାଗିବ ।
କେ ହେବୁ ନିଜ କର୍ମ ଦ୍ୱାରା
ର ଦୁଃଖକୁ ଆମନ୍ତରା

ସ୍ଥାନରେ ସକାନ ପାଇଥାଏ ।
ଖରାପ କର୍ମ କରୁଥାବା ବ୍ୟକ୍ତି
ସର୍ବଦା ଦୁଃଖକୁ ଆମନ୍ତରା କରିଥାଏ ।
ମନୁଷ୍ୟକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସହ ତା'ର
ପୂର୍ବ ଜୀବନ ଫଳ ମଧ୍ୟ ମିଳିଥାଏ ।
ଅନ୍ୟର ସିଦ୍ଧ ଭଲ ନ କରିପାରୁଛି,
ତେବେ ଖରାପ କରାନ୍ତି ।

ଦୁଃଖ ଓ ସୁଖ ଯୁଗୀ ନୁହେଁ,
ହେଲେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଧିକ ସମୟ
ଦୁଃଖ ଓ କଷ୍ଟରେ ରହିଥାଏ ତାହା
ଦାର କର୍ମ ଫଳ ହୋଇଥାଏ ।
କେବେକେ କର୍ମ ଫଳ ଏହି ଜୀବନେ
ମଧ୍ୟ ମିଳିଥାଏ । ଖୁଲୁ ସମୟ
ଆଗିଲେ ମନୁଷ୍ୟ ନିଜର ଦୁଃଖ
ସମୟ ଭୁଲିଯାଏ । ତାକୁ
ସେବେବେଳେ ଭଲ, ମଧ୍ୟ ଓ
ଛୋଟ-ବଡ଼ କାମର ଦୁଃଖ
ଆସିଥାଏ । ପାଗରିବାରିକ,
ଆର୍ଥିକ, ସାମାଜିକ ପ୍ରକାର କିମ୍ବା
ଭୁଲ କାହିଁ ବସିଥିବ, ଯାହାକି ଦୁଃଖର
କାରଣ ହୋଇଯାଏ । ତାଣକୁ
କୁହାନ୍ତି ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜର କର୍ମଫଳକୁ
ଦ୍ୱାରା ଦୁଃଖକୁ ଦିମନ୍ତରା କରିଥାଏ ।

ମଙ୍ଗଳସୃତ ଧାରଣ କରିବା ଏକ ପରିଷେଷର ଭାବେ ବହୁ ମୁଗ୍ଧାଚନ ସମୟରୁ ପାଳନ ହୋଇଥାଏସୁଥି । ମଙ୍ଗଳସୃତକୁ ବି କାହାର ଓ ସ୍ଵାମୀଙ୍କର ଏକ ପ୍ରଥାକ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ବି କାହା ପରେ ସଧାରା ନାରୀମାନେ ମଙ୍ଗଳସୃତକୁ ଶ୍ରଦ୍ଧାପୂର୍ବକ ଧାରଣ କରି ଥାଏଛି । ଏହା ଶୋଇଲ ଶ୍ରୀଗାର ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଅଟେ । ମାତ୍ର ଏହା କେବଳ ଏକ ଗରଣ୍ଯ୍ୟ ନୁହେଁ, ଏଥୁରେ ବହୁ ଚମ୍ପକାରୀ ଓ ଲାଭଦାୟକ ମୁଖ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ମଙ୍ଗଳସୃତ ଧାରଣ କରିବାର ବୈଜ୍ଞାନିକ ମହିନ୍ଦ୍ରି- ବୈଜ୍ଞାନିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ କୁହାଯାଏ ଯେ, ମଙ୍ଗଳସୃତ ସୁନା ଅଥବା କାନ୍ଧ ମୋତିରେ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥାଏ । ଦୂରି ଧରୁ ଚାନ୍ଦ ଓ ସୁନା ମିଳିଲା ହୁଏଦୟକୁ ସୁନ୍ଦର ରଖିଥାଏ । ଏହି ଧାରୁ

ମନ୍ତ୍ରମସ୍ତକ

ତମ ଧର୍ମର ତ୍ରିଦେଵଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ
ସର୍ବାଧିକ ମହାରୂପୀ ଏବଂ
ଶିଖିଶାଳୀ ବିବେଚିତ ହେଉଥିବା
ଉଗବାନ ଶିବଙ୍କ ବିରିପ୍ତ ସ୍ଵରୂପ
ଏବଂ ଲୀଳା ସର୍ବଦା ଉଜ୍ଜ୍ଵଳଙ୍କ
ପାଇଁ ଜିଜ୍ଞାସାର ବିଷୟ ପାଲିଛି
। ଏତିହାସିକ ମାନ୍ୟତା
ଅନୁଯାୟୀ, ଶିବଙ୍କ
ଅଞ୍ଜନୀରାଶର ଏବଂ ହରିହର
ସ୍ଵରୂପ ଗୁପ୍ତସ୍ଵରୀ ସମୟର ପୁଣିତ
ହୋଲିଅନ୍ତରେ ।

ସୁରୂପର ଉପତ୍ତି
ବିଷୟକ ଧାରଣା
“ ଅ । ନ ମ ମୁଁ
ତାଣ୍ଡବମ୍ ” ସହିତ
ଜାହିଦ । ‘ନଚାଇ’
ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ହେଉଛି
ନଚ ବା ନାଚ
କରୁଥିବା ଗାଜା ।
ଏହାର ସହଜ ଅର୍ଥ
ହେଉଛି ସଂସାରର
ସମସ୍ତ ନୃତ୍ୟରତ
ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱ
ଉଗବାନ ଶିବ
ନେଇଥାନ୍ତି ।
ସେହିପରି ସୃଷ୍ଟିର
ନିର୍ମାଣ ଲାଗି ଉଗବାନ ଶିବ
କ ହୁଣିବା ଭୁଲାଇଥାନ୍ତି ।
ଯ ଶିବଙ୍କ ତାଣ୍ଡବର ଦୁଇଟି
ହେଉଛି । ପ୍ରଥମଟି କ୍ରୋଧ
କ, ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଳୟକାରୀ
ତାଣ୍ଡବ । ଅନ୍ଯଟି ଆନନ୍ଦ
କାରା, ଆନନ୍ଦ ତାଣ୍ଡବ ।
ଶ ଲୋକ ତାଣ୍ଡବ ଶରୀର
କୋଧ ସୁରୂପ ବୋଲି
ହେଉଛି । ଗୋତ୍ର ତାଣ୍ଡବ
କିମ୍ବା ତାଣ୍ଡବ କରିଥାନ୍ତି ।

ଆନନ୍ଦ ତାଣ୍ଡବ କରୁଥିବା ଶିବ
ନଚାଇ । ପ୍ରାଚାନ ଆଚାର୍ମିଙ୍କ
ମତାନୁଷ୍ଠାରେ ଶିବଙ୍କ ଆନନ୍ଦ
ତାଣ୍ଡବ ସହିତ ମୃତ୍ୟୁ ମଧ୍ୟକୁ
ଆସିଛି ତଥା ତାଙ୍କର ଗୋତ୍ର
ତାଣ୍ଡବ ଯୋଗୁ ସୃଷ୍ଟିର ବିନାଶ
ହେଇଥାଏ । ଶିବଙ୍କ ନଚାଇ
ସୁରୂପ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ଅନ୍ୟ ସୁରୂପ
ଭଲି ମନମୋହକ ।

ନଚାଇ ଶିବଙ୍କ ପ୍ରତିଷ୍ଠ ପ୍ରାଚାନ
ମୂର୍ତ୍ତିରେ ତାଙ୍କର ୪ ବାହୁ ରହିଛି
। ତାଙ୍କର ଚାରିପାଖେ ଅଗ୍ନି
ପ୍ରତ୍ୱଳିତ । ତାଙ୍କର ଗୋଟିଏ ପାଦ
ଏକ ବୈଚାନ୍କ ଚାପି ଧରିଥିବା
ବେଳେ ଅନ୍ୟ ପାଦଟି ନୃତ୍ୟ
ମୁଦ୍ରାରେ ଥାଏ । ସେ ନିଜର
ପ୍ରଥମ ଭାବରେ ହାତରେ ଦମ୍ଭରୁ
ଧରିଛି (ଯାହା ଉପରେ ରହିଛି)
। ତମ୍ଭରୁ ସ୍ଵର ସୁଜନ ବା ସୃଷ୍ଟିର
ପ୍ରତାକ । ଏଥୁରୁ ଜଣାପଡ଼େ ଶିବ
ସୃଷ୍ଟି ନିର୍ମାଣ କରିଥାନ୍ତି । ଉପରେ
ଥିବା ତାଙ୍କର ବାପ ହାତରେ ଅଗ୍ନି
ଥାଏ, ଯାହା ବିନାଶର ପ୍ରତାକ ।
ଅର୍ଥାତ୍ ଶିବ ମଧ୍ୟ ବିନାଶର କାରଣ
ବାଜିଥାନ୍ତି । ତଳେ ଥିବା ତାଙ୍କର
ଭାନ୍ଧାଣ ହାତ ବିଲୟର ପ୍ରତାକ ।

ଅନ୍ୟ ହାତ ଅଭୟ ମୁୟାରେ ଥାଏ
। ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଭଗବାନ
ଶିବ ସମୟ ସଂସାରକୁ ନୃତ୍ୟର
ରକ୍ଷା କରିଥାନ୍ତି ।
ଶିବଙ୍କ ଦିଲ ରହିଥିବା ନୃତ୍ୟର
ପାଦ ମୋକ୍ଷର ପ୍ରତାଳ । ତାଙ୍କ
ଦୂରୀ ବାମ ହାତ ତାଙ୍କର ପାଦ
ଆଡ଼କୁ ଲାଗି କରିଥାଏ
ଏହାର ଅର୍ଥ ଭଗବାନ ଶିବ ମୋକ୍ଷ
ମାର୍ଗ ଲାଗି ପାରାମର୍ଶ ଦେଇଥାନ୍ତି ।
। ଏଥରୁ ଆମେ ବୁଝିବା ଉଚିତ
ଯେ ଶିବଙ୍କ ବନଶରେ ମୋକ୍ଷ
ରହିଛି । ତାଙ୍କ ପାଦ ତଳେ କଣି
ହୋଇରହିଥିବା ଦାନବ
ଅଞ୍ଜନତାର ପ୍ରତୀକ । ଯାହାଙ୍କ
ଶିବ ନମ୍ବ କରିଦେଇଥାନ୍ତି । ଶିବ
ଅଞ୍ଜନର ବିନାଶ କରିଥାନ୍ତି
ନରଜଙ୍କ ରହୁଣ୍ଡରେ ଦୂରୁଷ
ଗୋଲାକାର ଅର୍ଣ୍ଣ ଦୁଲିଲ
ଦ୍ଵାରା ଘର ପ୍ରତୀକ । ତାଙ୍କ
ଶରାରରେ ହୁଏ ରହିଥିବା ସପ୍ରତି
କୁଣ୍ଡଳିନୀ ଶକ୍ତି ପ୍ରତାଳ
ତାଙ୍କର ସୁର୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ଆକୃତି ଔହିକର
ସ୍ଵରୂପ ଭଲି ଦେଖାଯାଇଥାଏ
ଯାହା ମୂରାଗ ଦିବ ଯେ ଶିବଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ହେଲେ ଓ ମିହିତ ରହିଛି

ଉତ୍ତରବାନଙ୍କ ମନରୁ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ସପ୍ତର୍ଷ

